Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 11. 1999, sp. zn. 7 To 738/99, ECLI:CZ:KSOS:1999:7.TO.738.99.1

Číslo: 31/2000

Právní věta:

Do doby účasti obhájce na vyšetřovacích úkonech přípravného řízení konaných v jednom souvislém časovém úseku nepřekračujícím dvě hodiny a představujícím jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. e) vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění vyhl. č. 235/1997 Sb., se započítávají i případné přestávky mezi jednotlivými vyšetřovacími úkony.

Soud: Krajský soud v Ostravě

Datum rozhodnutí: 08.11.1999

Spisová značka: 7 To 738/99

Číslo rozhodnutí: 31

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Odměna obhájce

Předpisy: 177/1996 Sb. § 11 odst. 1 písm. e) 141/1961 Sb. § 151 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Ostravě zamítl stížnost obhájce Mgr. J. F. proti usnesení Okresního soudu ve Frýdku – Místku ze dne 28. 4. 1999 sp. zn. 2 T 61/98.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením Okresního soudu ve Frýdku – Místku ze dne 28. 4. 1999 sp. zn. 2 T 61/98 byla Mgr. J. F., obhájci obžalovaného D. K., stanovena odměna a úhrada hotových výdajů podle § 151 odst. 2, 3 tr. ř. a vyhlášky Ministerstva spravedlnosti o odměnách advokátů č. 177/1996 Sb., ve znění vyhlášky č. 235/1997 Sb., v celkové výši 17 655 Kč.

Proti tomuto usnesení podal obhájce Mgr. J. F. v zákonné lhůtě stížnost, ve které namítl, že částka, která mu byla přiznána, není správná. Má zato, že za úkony právní pomoci učiněné dne 18. 2. 1998, tedy za účast u výslechu svědka V. v době od 8.10 do 8.30 hod. a za účast u výslechu svědka S. v době od 9.20 do 9.45 hod., mu měla být stanovena odměna za dva úkony právní služby v přípravném řízení po 1440 Kč za jeden úkon, a domáhá se tedy, aby mu byla přiznána odměna obhájce v celkové

částce 19 070 Kč. Svou argumentaci opírá o předchozí rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě, ze kterého vyplývá, že pro posouzení, zda úkony přípravného řízení byly provedeny v bezprostřední časové souvislosti či nikoliv, je rozhodující, zda mezi těmito úkony uplynula doba 30 minut či delší, a v případě, že prodleva přesáhla 30 minut, nejedná se o úkony bezprostředně na sebe časově navazující a je třeba je považovat za úkony samostatné.

Z podnětu podané stížnosti přezkoumal krajský soud správnost všech výroků napadeného usnesení, jakož i správnost postupu řízení jeho vydání předcházejícího, a stížnost obhájce neshledal důvodnou.

Je třeba přisvědčit argumentaci obhájce Mgr. J. F. v tom směru, že krajský soud ve svém rozhodnutí sp. zn. 7 To 155/99 zaujal výše uvedené stanovisko. Je však zřejmé, že ve smyslu § 11 odst. 1 písm. e) vyhl. č. 177/1996, Sb., ve znění vyhl. č. 235/1997 Sb., se za úkon právní služby považuje účast při vyšetřovacích úkonech v přípravném řízení, a to každé započaté dvě hodiny. Krajský soud tedy trvá na uvedeném stanovisku, které je ovšem třeba vykládat tak, že i samostatné vyšetřovací úkony, mezi kterými je přestávka delší než 30 minut, které od započetí do jejich ukončení nejsou ohraničeny dobou delší než dvě hodiny, je možno honorovat pouze jako jeden úkon právní služby právě ve smyslu citovaného ustanovení. Teprve v případě, že by úkony trvaly dobu delší než dvě hodiny, by náležela odměna za dva úkony právní služby, případně za násobek úkonů právní služby za každé započaté dvě hodiny. V daném konkrétním případě se tedy jednalo o dva výslechy, první v době od 8.10 do 8.30 hod. dne 18. 2. 1998 a druhý v době od 9.20 do 9.45 hod. stejného dne. Jednalo se sice o dva vyšetřovací úkony přípravného řízení, avšak vzhledem k tomu, že celková doba jejich trvání nepřesáhla dvě hodiny, náleží odměna zajeden úkon právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. e) vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 235/1997 Sb., byť tyto úkony nebyly provedeny v bezprostřední časové návaznosti.